

Plenarhandling

A9-0054/2019

18.12.2019

BETÄNKANDE

om genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken –
årsrapport
(2019/2136(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: David McAllister

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	22
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	23

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken – årsrapport (2019/2136(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken,
- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av FN-stadgan och Helsingforslutakten från Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) från 1975,
- med beaktande av Nordatlantiska fördraget från 1949 och EU:s och Natos gemensamma förklaring om samarbete av den 10 juli 2018,
- med beaktande av uttalandet från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om politisk ansvarighet¹,
- med beaktande av den globala strategin från 2016 för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 7 juni 2017 *En strategi för resiliens i EU:s yttre åtgärder* (JOIN(2017)0021),
- med beaktande av Sofiaförklaringen av den 17 maj 2018 och rådets slutsatser från den 26 juni 2018 och den 18 juni 2019 om utvidgningen och stabiliserings- och associeringsprocessen,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution A/RES70/1, ”Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling”, av den 25 september 2015,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 genom vilken agendan för kvinnor, fred och säkerhet inrättades år 2000,
- med beaktande av sin rekommendation av den 15 november 2017 till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om det östliga partnerskapet inför toppmötet i november 2017²,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A9-0054/2019), och av följande skäl:

¹ EUT C 210, 3.8.2010, s. 1.

² Antagna texter, P8_TA(2017)0440.

- A. Parlamentet har en skyldighet och ett ansvar att utöva sin demokratiska tillsynsfunktion över den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna (GSFP) och bör skaffa de medel som krävs och som är effektiva för att fylla denna funktion.
- B. EU:s yttre åtgärder har en direkt inverkan på medborgarnas välbefinnande, både inom och utanför EU:s gränser, och fastställs för att säkerställa säkerhet och stabilitet och samtidigt främja de europeiska värdena frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna. EU:s trovärdighet som global aktör för fred och säkerhet hänger på hur väl man står fast vid sina värderingar i praktiken, och därför är en värdedrivna utrikespolitik i EU:s omedelbara intresse.
- C. Europeiska unionen kan främja sina kärnvärden endast under förutsättning att de skyddas och respekteras i alla unionens medlemsstater.
- D. I dag ser vi att när traditionella partner kliver ner från den globala arenan, ökar trycket på multilaterala samarbeten och institutioner, och nya regionala makter vill göra sig gällande.
- E. Sedan en tid tillbaka pågår en försämring av EU:s strategiska miljö, och därför är behovet av ett starkare Europa som agerar enat i sina yttre förbindelser mer angeläget än någonsin tidigare för att hantera de många utmaningar som direkt eller indirekt påverkar dess medlemsstaters och dess medborgares säkerhet. Frågor som påverkar EU-medborgarnas säkerhet är bland annat väpnade konflikter vid de östra och södra gränserna av den europeiska kontinenten och bräckliga stater, terrorism, särskilt jihadistisk sådan, it-angrepp och desinformationskampanjer, utländsk inblandning i europeiska politiska processer och valprocesser, spridningen av massförstörelsevapen, ifrågasättandet av överenskommelser om icke-spridning av vapen, upptrappningen av regionala konflikter som har lett till tvångsflyttningar och okontrollerade migrationsströmmar, spänningar i fråga om medlemsstaternas energiförsörjning, konkurrensen om naturresurser, energiberoende och energitrygghet, ökning av den organiserade brottsligheten vid gränserna och in i Europa, försvagade avvärningsinsatser och klimatförändringar.
- F. Jihadismen utgör för närvarande en av de största utmaningar som hotar EU-medborgarnas säkerhet, och snabba, beslutsamma och samordnade åtgärder bör vidtas, såväl internt som externt.
- G. Ingen enskild medlemsstat kan på egen hand hantera de utmaningar som den europeiska kontinenten och dess närmiljö står inför i dag. Principen om jämlikhet mellan medlemsstaterna vid utformningen av EU:s utrikes- och säkerhetspolitik bör respekteras och garanteras. De nationella parlamentens befogenheter på området för deras egen utrikes- och säkerhetspolitik bör respekteras. En ambitiös, trovärdig och effektiv gemensam utrikespolitik måste understödjas av tillräckliga ekonomiska resurser samt snabba och beslutsamma åtgärder från EU:s sida. EU:s externa politiska instrument måste användas på ett mer samstämmigt och enhetligt sätt.
- H. Multilateralism är den enda vägen för att trygga fred, säkerhet och hållbar utveckling för alla i en starkt polariserad internationell miljö. Själva dess grundvalar utmanas när universella regler och värden – däribland grundläggande mänskliga rättigheter,

folkrätten och humanitär rätt – antingen blir ifrågasatta eller utnyttjas. Multilateralismen står i centrum för Europeiska unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik enligt EU-fördraget.

- I. Världen står inför en global maktförskjutning när geopolitisk konkurrens tenderar att dominera utrikespolitiken, vilket ställer krav på kapacitet för snabba, enhetliga och lämpliga motåtgärder. EU är till stor del frånvarande i den globala maktförskjutningen och den geopolitiska konkurrensen på grund av bristande enighet bland sina medlemsstater.
- J. Nya statliga aktörer och nya ekonomiska makter eftersträvar potentiellt destabiliserande globala och regionala mål och hotar freden och stabiliteten i det europeiska grannskapet, vilket har oförutsägbara konsekvenser för freden och även för den europeiska och globala säkerheten. Europa riskerar att hamna utanför beslutsfattandet och allvarligt skadas av sådan konkurrens. Denna globala omvälvning möjliggör uppkomsten av autokratiska ledare, våldsamma icke-statliga aktörer och civila proteströrelser.
- K. EU:s säkerhetsmiljö, som är beroende av fred och stabilitet i sitt grannskap, är mer instabil, oförutsägbar, komplex och sårbar för yttre påtryckningar – något som redan pågår i form av hybridkrigföring, till exempel fiendlig propaganda från Ryssland och andra aktörer, och det växande hotet från radikala terroristgrupper – som hindrar EU från att utöva sin suveränitet och sitt strategiska oberoende. Instabilitet och oförutsägbarhet vid EU:s gränser och i dess nära grannskap utgör ett direkt hot mot kontinentens säkerhet. Kopplingen mellan EU:s inre och yttre säkerhet är oupplöslig. Dessa yttre påtryckningar har både en fysisk dimension och en onlinedimension. Desinformation och andra former av yttre krafterns inblandning från utlandet utgör en allvarlig risk för europeisk suveränitet och ett allvarligt hot mot unionens stabilitet och säkerhet.
- L. Socioekonomisk ojämlikhet, förtryck, klimatförändringar och bristande inkludering är de främsta orsakerna till globala konflikter. FN:s mål för hållbar utveckling antogs 2015 av samtliga FN-medlemsstater för att tillhandahålla en färdplan för rättvist, hållbart och inkluderande globalt samarbete.
- M. Klimatförändringarna har allt allvarligare konsekvenser för olika aspekter av människors liv samt för utvecklingsmöjligheterna och den geopolitiska ordningen och stabiliteten världen över. De som har begränsade resurser för att anpassa sig till klimatförändringarna är de som kommer att drabbas hårdast av deras effekter. EU:s utrikespolitik bör fokusera mer på att främja multilaterala åtgärder genom att samarbeta i specifika klimatrelaterade frågor, bygga strategiska partnerskap och stärka samarbetet och växelverkan mellan statliga och icke-statliga aktörer, inbegripet de som i hög grad bidrar till föroreningar på global nivå.
- N. Mänskliga rättigheter är på tillbakagång i världen, och människor från alla delar av världen söker stöd från Europa för att upprätthålla sina mänskliga rättigheter när deras egna regeringar sviker dem.
- O. EU:s utvidgningspolitik är ett effektivt utrikespolitiskt instrument för EU. Den europeiska grannskapspolitiken är ett viktigt instrument avseende EU:s grannländer i öster och söder.

- P. Mer än hälften av världens befolkningsökning fram till och med 2050 förväntas ske i Afrika, som väntas stå för 1,3 miljarder av de 2,4 miljarder människor som jordens befolkning kommer att öka med. Att denna befolkningstillväxt koncentreras till några av de fattigaste länderna medför tillsammans med klimatförändringarnas effekter ett antal nya utmaningar som, om vi inte snarast tar itu med dem, kan få extremt allvarliga konsekvenser både för de aktuella länderna och för EU. Den färsk rapporten från FN:s konferens för handel och utveckling (Unctad) 2019 uppskattar att det skulle krävas ytterligare 2,5 biljoner US-dollar per år för att kunna nå de mål som anges i FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling.
- Q. Viktiga avtal om vapenkontroll och nedrustning har kollapsat och ny teknik, till exempel digital teknik och autonoma vapen, har växt fram, vilket gör att nedrustning, vapenkontroll och icke-spridning bör stå i fokus för EU:s utrikes- och säkerhetspolitik. Den gemensamma ståndpunkten 2008/944/Gusp³ måste ses över och uppdateras så att kriterier tillämpas och genomförs strikt och så att en mekanism för sanktioner inrättas.

Multilateralismen står på spel – ett brådskande behov av ett starkare och enat Europa

1. Europaparlamentet erinrar om att vi, i en tid när konkurrerande stormakter i allt högre grad utmanar den regelbaserade världsordningen, som européer måste försvara universella värden, regler och principer, i synnerhet multilateralismen, folkrätten, rättsstatsprincipen, demokratin, respekten för de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna, fri och rättvis handel, fredlig konfliktlösning och gemensamma europeiska intressen – både inom och utanför EU. Parlamentet understryker att EU måste agera på ett sätt som är förenligt med unionens principer, för att vinna tillbaka trovärdigheten som bärare av sådana värden som demokrati.
2. Europaparlamentet understryker att multilateralismen måste utgöra själva kärnan i EU:s insatser för att förhindra, mildra och lösa konflikter, grundat på normer och principer i internationell rätt, FN-stadgan och OSSE:s Helsingforslutakt, och att den är den bästa garantin för en gränsöverskridande politisk dialog samt för fred och en stabil världsordning. Parlamentet betonar att det är övertygat om att EU och dess medlemsstater, i en avsevärt försämrad strategisk omgivning, har ett allt större ansvar för att bidra till den internationella säkerheten.
3. Europaparlamentet konstaterar att multilateralismen utgör grundvalen i EU:s utrikes- och säkerhetspolitik och att den är det bästa sättet att garantera fred, säkerhet, mänskliga rättigheter och välbefinnande. Parlamentet betonar att denna strategi kommer européer och människor över hela världen till gagn. Parlamentet erkänner en tredelad strategi för multilateralism baserad på följande principer: att upprätthålla internationell rätt och se till att EU:s åtgärder baseras på regler och normer för folkrätten och internationellt samarbete, att utvidga multilateralismen till en ny global verklighet som uppmuntrar till en kollektiv strategi och överväger potentialen i att dra nytta av EU:s normativa kapacitet, autonomi och inflytande inom internationella organisationer och bevara och utvidga deras inflytande, och att reformera internationella organisationer och göra multilaterala organisationer ändamålsändliga. Parlamentet konstaterar vidare att för att multilateralismen ska vara effektiv måste man ta itu med och lösa problemet med maktobalanser mellan statliga och icke-statliga aktörer. Parlamentet välkomnar de

³ EUT L 335, 13.12.2008, s. 99.

åtgärder som EU har vidtagit i samband med sitt resoluta stöd för Parisavtalet, regionala fredsavtal och kärnvapennedrustning.

4. Parlamentet beklagar Förenta staternas gradvisa tillbakadragande från den multilaterala världsordningen, däribland framför allt landets utträde ur Parisavtalet, den gemensamma övergripande handlingsplanen, FN:s råd för mänskliga rättigheter och Unesco samt beslutet att avbryta finansieringen till FN:s hjälporganisation för Palestinaflyktingar (UNRWA), och ger sitt fulla stöd åt bevarandet och det fullständiga genomförandet av JCPOA som en integrerad del av en global multilateral ordning och icke-spridningssystemet och ett bidrag till den regionala säkerheten i Mellanöstern. Parlamentet förkastar Förenta staternas ensidiga, extraterritoriella återinförande av sanktioner efter att de dragit sig ur JCPOA, och ser det som ett allvarligt intrång i EU:s legitima ekonomiska och utrikespolitiska intressen. Parlamentet begär att EU och dess medlemsstater stärker sin enade front, sin avskräckande verkan och sin motståndskraft mot sekundära sanktioner från tredjeländer samt står redo att anta motåtgärder mot alla länder som skadar EU:s legitima intressen genom sekundära sanktioner.
5. Europaparlamentet beklagar att det transatlantiska partnerskapet står inför ansemliga utmaningar och splittringar, trots att det fortfarande är absolut nödvändigt för att skapa säkerhet och välstånd på båda sidor av Atlanten. Parlamentet beklagar USA:s gradvisa tillbakadragande från den multilaterala, regelbaserade världsordningen.
6. Europaparlamentet begär återigen att medlemsstaterna stöder reformen av säkerhetsrådets sammansättning och funktionssätt. Parlamentet betonar att EU har åtagit sig att stärka FN:s internationella roll.
7. Europaparlamentet vill se ett starkare, enat, effektivt, proaktivt och mer strategiskt EU, särskilt med tanke på att en ny europeisk institutionell cykel just har inletts och att EU:s utrikes- och säkerhetspolitik kan komma att ändras. Parlamentet anser att ingen medlemsstat på egen hand kan tackla dagens globala utmaningar effektivt, och betonar behovet av europeiskt samarbete för att kunna få inflytande på den globala arenan – något som kräver en enad strategi och som inte skulle vara möjligt om EU är splittrat. Parlamentet uppmanar EU att öka sina satsningar för att skydda intressen och värden, samtidigt som unionen agerar som en pålitlig internationell partner. Parlamentet anser att det är viktigt att öka EU:s egen effektivitet och dess genomförandebefogenheter på internationell nivå, och uppmanar EU-institutionerna att ha medborgarfokus och agera i folkets intresse. Parlamentet betonar att EU bör informera om politiska mål, fastställa prioriteringar och mål som engagerar medborgare, fokusera på människor i stället för processer och leverera konkreta resultat som inte leder till ytterligare byråkrati. Parlamentet begär att EU förbättrar dialogen med statliga och icke-statliga aktörer i tredjeländer vid utarbetandet av lagförslag med en internationell dimension, för att göra det möjligt för EU att tala med en röst.
8. Europaparlamentet upprepar det trängande behovet av att stärka EU:s motståndskraft och oberoende genom att underbygga en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik som verkar för fred, regional och internationell säkerhet, mänskliga rättigheter, social rättvisa, grundläggande friheter och rättsstaten i EU, i dess närområde och i hela världen. Parlamentet betonar att EU:s trovärdighet i världen är beroende av att dessa principer skyddas och följs. Parlamentet anser att denna förstärkning av den

gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken bör vara mer samstämmig och inbegripa inte bara traditionell mjuk makt, utan även en stark gemensam säkerhets- och försvarspolitik, en effektiv sanktionspolitik och ett gränsöverskridande samarbete mot terrorism. Parlamentet efterlyser återigen ett snabbt antagande av en EU-mekanism för människorättsliga sanktioner (dvs. EU:s version av den så kallade Magnitskijlistan) som möjliggör riktade sanktioner mot personer som medverkar i allvarliga människorättskränkningar.

9. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen måste bli en trovärdig och effektiv global aktör för att inta en ansvarsfull, påtaglig, proaktiv och framträdande ledarroll i världen på den internationella arenan och frigöra sin politiska potential för att tänka och agera som en geopolitisk stormakt med betydande inflytande, samtidigt som unionen försvarar och främjar målen i artikel 21 i EU-fördraget, sina universella principer och regler samt sina gemensamma värden – bl.a. fred och mänskliga rättigheter – och intressen i världen, för att hjälpa till att lösa globala konflikter och forma den globala styrningen. Parlamentet bekräftar ånyo behovet av att säkra EU:s strategiska oberoende, särskilt i fråga om förbättrat beslutsfattande, kapacitet och tillräcklig försvarskapacitet, såsom det erkändes i EU:s globala strategi och fastslogs i juni 2018 av de 28 stats- och regeringscheferna, med syfte att främja ett bättre rustat och oberoende EU i tider av växande geopolitisk konkurrens.
10. Europaparlamentet stöder helhjärtat kommissionsordförandens beslut att omvandla EU:s verkställande makt till en ”geopolitisk kommission” med fokus på att bli en trovärdig extern aktör som systematiskt hanterar yttre insatser. Parlamentet ser positivt på att unionens nästa vice ordförande/höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samordnar de externa dimensionerna av kommissionens verksamhet och ser till att få till stånd bättre förbindelser mellan våra politikområdets inre och yttre aspekter. Parlamentet understryker att en ”geopolitisk kommission” därför förväntas anta ett proaktivt snarare än ett lyhört förhållningssätt till globala frågor och se till att nästa fleråriga budgettram återspeglar detta mandat. Parlamentet anser i detta sammanhang att EU bör sträva efter att bli en mer självsäker aktör, utan att det påverkar dess ställning som en normgivande makt. Parlamentet betonar att en ”geopolitisk kommission” ska skydda sina intressen med full respekt för folkrätten och egna värderingar. Parlamentet understryker att EU måste utöva alla sina befogenheter i en anda av samarbete och öppenhet, men samtidigt förbehålla sig rätten att vidta åtgärder när så krävs.
11. Europaparlamentet bekräftar sitt engagemang för EU:s globala strategi som ett viktigt steg framåt från ad hoc-krishantering till en integrerad strategi för Europeiska unionens utrikespolitik. Parlamentet anser att en strategisk översyn av EU:s globala strategi vore både läglig och nödvändig, inte minst med tanke på några av de djupgående geopolitiska förändringar som har skett sedan den antogs (dvs. politiska skillnader tvärsöver det transatlantiska partnerskapet, uppkomsten av nya och självsäkrare stormakter som Kina och den allt värre klimatsituationen), vilka alla allvarligt påverkar unionens utrikespolitiska mål och övergripande säkerhetspolitik. Parlamentet uppmanar därför vice ordföranden/den höga representanten att inleda allomfattande samråd, i första hand med medlemsstaterna och ledande experter inom EU:s utrikespolitik utanför EU-institutionerna, och då även inkludera det civila samhällets organisationer.

12. Europaparlamentet anser att unionen i större utsträckning bör stödja sig på handels- och utvecklingsinstrument såsom de bilaterala avtal och frihandelsavtal som slutits med tredjeländer, där ratificeringen förutsätter att Parisavtalet undertecknas och att EU:s grundläggande värden respekteras.
13. Europaparlamentet anser även att EU, för att bevara sin trovärdighet utåt, bör sätta respekten för människorättsklausuler i centrum för EU:s avtal med tredjeländer samt villkora och tillämpa dem vid behov.
14. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen med alla sina tillgängliga diplomatiska och ekonomiska instrument måste kunna reagera snabbare och bättre på kriser och låta fler civila och militära uppdrag omfattas av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Parlamentet påminner om att unionen i detta syfte bör lägga större vikt vid att förebygga konflikter genom att ta itu med de bakomliggande orsakerna till instabilitet och genom att skapa instrument för att hantera dem. Parlamentet påminner i detta avseende om behovet av att avsevärt öka EU:s budgetmedel för nästa fleråriga budgetram och att minst fördubbla medlen för konfliktförebyggande, fredsbyggande och medling. Parlamentet påminner om EU:s grundläggande roll när det gäller att främja demokrati i det europeiska grannskapet, inte minst genom stödprogrammen inom ramen för det europeiska initiativet för demokrati.
15. Europaparlamentet betonar att Europeiska unionen måste ändra sin strategi och föregripa i stället för att reagera på händelser och betonar vikten av att samarbeta med EU:s likasinnade strategiska partner, särskilt Nato och tillväxtländer, för att försvara den regelbaserade världsordningen som grundar sig på internationell och humanitär rätt och multilaterala avtal. Parlamentet påminner om att EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik bygger på partnerskap och multilateralism, som hjälper till att sammanföra berörda regionala och globala stormakter. Parlamentet understryker det trängande behovet av att utforska nya flexibla former av allianssamarbete, särskilt när det gäller att övervaka och kontrollera teknik-, handels- och investeringsflöden, samt hitta innovativa och inkluderande samarbetsmekanismer, och därigenom utveckla smart multilateralism. Parlamentet efterlyser gemensamma insatser för att reformera multilaterala organisationer så att de blir ändamålsenliga.
16. Europaparlamentet verkar för en europeisk utrikespolitik som enar EU:s institutioner och medlemsstaterna bakom en gemensam och stark utrikespolitik på EU-nivå, vilket kommer att ge EU större trovärdighet. Parlamentet ställer sig bakom idén om att en sådan politik helhjärtat bör stödja den mycket viktiga roll som vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant spelar. Parlamentet uppmuntrar upprättandet av tillfälliga koalitioner av medlemsstater som bidrar till en större flexibilitet och reaktivitet för unionens yttre åtgärder genom att minska det tryck som kommer av behovet av att nå konsensus hos medlemsstaterna. Parlamentet uppmuntrar till ett återupprättande av närmare samarbetsformer mellan vice ordföranden/den höga representanten och utrikesministrarna, där de senare bör ges befogenhet att agera på EU:s vägnar i syfte att stärka EU:s sammanhållning och demokratiska legitimitet. Parlamentet efterfrågar ett EU som kommunicerar sina visioner och politiska mål på Gusp-området bättre gentemot medborgarna.

17. Europaparlamentet vill se ökad solidaritet och bättre samordning mellan EU och medlemsstaterna. Parlamentet påminner om behovet av konsekvens mellan unionens yttre politik och andra politikområden med en extern dimension. Dessutom måste denna politik samordnas med internationella partner. Parlamentet anser att det är oerhört viktigt att medlemsstaterna samarbetar med varandra för att värna om EU:s demokrati, gemensamma värden, friheter och sociala och miljömässiga normer. Parlamentet understryker att samarbetet mellan medlemsstaterna, partnerländerna och de internationella organisationerna behöver utökas. Parlamentet upprepar vikten av artikel 24.3 i EU-fördraget, där det anges att medlemsstaterna till fullo ska ”stödja unionens utrikes- och säkerhetspolitik i en anda av lojalitet och ömsesidig solidaritet” och ”avstå från varje handling som strider mot unionens intressen”. Parlamentet understryker att i enlighet med fördraget är rådet (utrikes frågor) det forum där de nationella ministrarna lägger fram sina synpunkter och kommer överens om en politik, och att medlemsstaterna, så snart man har enats om politiken, fullt ut ska stödja vice ordföranden/den höga representanten i genomförandet av nämnda politik, och inte agera parallellt på egen hand.
18. Europaparlamentet understryker att unionen till fullo måste genomföra bestämmelserna i Lissabonfördraget och använda sina befintliga instrument mer effektivt. Parlamentet uppmanar unionen att agera på ett mer enhetligt och konsekvent sätt för att förbättra sina beslutsprocesser och bli en effektiv och trovärdig extern aktör, för vilket utrikestjänsten spelar en avgörande roll.

En förstärkning av Europaparlamentet som en pelare för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken

19. Europaparlamentet understryker att Europeiska unionen endast kan förverkliga sin fulla potential om den talar och agerar med en röst och om beslutsfattandet genomförs successivt från nationell till överstatlig nivå, så att man fullt ut kan utnyttja de möjligheter som erbjuds av EU-fördragen, EU-institutionerna och deras förfaranden samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras fullt ut och medlemsstaternas befogenheter upprätthålls. Parlamentet betonar att Europeiska unionen bör använda alla tillgängliga medel för att uppnå detta mål, inbegripet de som den parlamentariska diplomatin erbjuder.
20. Europaparlamentet erinrar i detta avseende om att parlamentet under årens lopp har utvecklat en rad instrument och nätverk på området för yttre åtgärder, såsom gemensamma parlamentariskommittéer och parlamentariska samsarbetskommittéer med tredjeländer, liksom det arbete som görs av de interparlamentariska delegationerna, ad hoc-delegationerna och valövervakningsuppdragen, som både skiljer sig från och kompletterar dem som EU:s verkställande makt använder sig av. Parlamentet framhåller de tillsyns- och kontrollbefogenheter som utövas av parlamentet och betonar att dess betänkanden och resolutioner förtjänar större uppmärksamhet. Parlamentet framhåller de parlamentariska församlingarnas betydelse som forum för samarbete och institutionell dialog samt deras värdefulla bidrag till EU:s yttre åtgärder och till säkerhets- och försvarsområdet. Parlamentet framhåller behovet av att främja deras verksamhet och garantera att deras arbete utförs på korrekt sätt.

21. Europaparlamentet understryker den mycket viktiga roll som EU:s valobservatörsuppdrag har. Parlamentet betonar att chefsobservatörerna, som utses bland ledamöterna, har ett stort politiskt ansvar. Parlamentet efterlyser därför en mer integrerad strategi för EU:s utrikes- och säkerhetspolitik, som inbegriper en parlamentarisk dimension. Parlamentet efterlyser mer interinstitutionellt samarbete vid utarbetandet av strategier gentemot tredjeländer och regioner, med särskilt fokus på västra Balkan och länderna i det östliga partnerskapet. Parlamentet påminner om vikten av parlamentarisk diplomati och interparlamentariska förbindelser till stöd för dessa mål. Parlamentet bekräftar att parlamentet måste få en stärkt roll inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och på den internationella arenan. Parlamentet framhåller behovet av att EU och medlemsstaterna samarbetar för att fastställa en övergripande politisk strategi för en ominriktad parlamentarisk diplomati som omfattar en mer integrerad strategi för EU:s utrikes- och säkerhetspolitik och anpassar det sätt på vilket de fungerar.
22. Europaparlamentet understryker den roll som varje institution som deltar i Gusp/GSFP har när det gäller att se över sina arbetsmetoder och utvärdera det bästa sättet att fullgöra sin roll enligt fördragen.
23. Europaparlamentet efterlyser ökat interinstitutionellt samarbete på så sätt att parlamentet i tillräckligt god tid får information för att möjliggöra för parlamentet att framföra sina eventuella synpunkter och för kommissionen och utrikestjänsten att kunna ta hänsyn till parlamentets synpunkter. Parlamentet efterlyser ett effektivt och omfattande informationsutbyte från kommissionens och utrikestjänstens sida, så att parlamentet kan utöva sin granskande roll på ett ändamålsenligt sätt och i rätt tid, även inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Parlamentet välkomnar vice ordförandens/den höga representantens engagemang för att bättre och tidigare informera, involvera och samråda med parlamentet om de grundläggande vägvalen när det gäller Gusp.
24. Europaparlamentet vill stärka parlamentets roller i fråga om kontroll och granskning av EU:s yttre åtgärder, bland annat genom att fortsätta hålla regelbundna samråd med vice ordföranden/den höga representanten, utrikestjänsten och kommissionen. Parlamentet vill slutföra förhandlingarna om parlamentets tillgång till känslig information från rådet inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna.
25. Europaparlamentet noterar att om/när brexit är ett faktum bör parlamentets utskott för utrikesfrågor (AFET-utskottet), som ansvarigt utskott med ansvar för förbindelser med tredjeländer, ges all nödvändig information från EU:s verkställande organ, så att det på parlamentets vägnar kan granska förhandlingsprocessen i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget och i god tid lämna synpunkter på det eller de framtida avtalen med Förenade kungariket, för vilket eller vilka parlamentets godkännande kommer att krävas. Parlamentet betonar vikten av ett framtida samarbete mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna och erkänner behovet av att hitta kreativa lösningar.

26. Europaparlamentet framhåller EU:s insatser med att konstant bekräfta upprätthållandet och stärkandet av en fri och öppen världsordning som bygger på respekten för rättsstaten.
27. Europaparlamentet begär att en samrådsmekanism inrättas med utskottet för utrikesfrågor och berörda organ innan en strategi eller ett meddelande från kommissionen och utrikestjänsten som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken antas.
28. Europaparlamentet efterlyser ett mer strategiskt tillvägagångssätt samt större samstämmighet, konsekvens och komplementaritet, i enlighet med fördragen, mellan EU:s externa finansieringsinstrument och den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken för att göra det möjligt för Europeiska unionen att ta itu med de växande säkerhets- och utrikespolitiska utmaningarna. Parlamentet betonar att en trovärdig och effektiv gemensam utrikes- och säkerhetspolitik måste bygga på tillräckliga ekonomiska resurser. Parlamentet kräver att dessa resurser görs tillgängliga för EU:s yttre åtgärder inom nästa fleråriga budgetram (för perioden 2021–2027) och att EU koncentrerar sina resurser på strategiska prioriteringar.
29. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag att kombinera de flesta befintliga instrumenten för yttre åtgärder till ett enda instrument, nämligen instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingsamarbete och internationellt samarbete (NDICI). Parlamentet upprepar att en sammanslagning av instrument för yttre åtgärder till en enda fond kan leda till synergier, effektivitet och snabbhet i beslutsprocessen och i utbetalningen av medel, men det bör inte avleda unionens medel från dess långvariga och övergripande utrikespolitiska mål om fattigdomsutrotning, hållbar utveckling och skydd av mänskliga rättigheter. Parlamentet välkomnar de externa instrumentens förenklade struktur såsom föreslagits inom ramen för NDICI. Parlamentet efterlyser lämpliga kontroller och motviker, tillräcklig insyn och strategiska politiska bidrag samt regelbunden kontroll av tillämpningen från parlamentets sida. Parlamentet betonar vikten av principen om differentiering i bistånd till grannskapsländer med strängare förpliktelser i fråga om de europeiska reformerna i enlighet med principen ”mer för mer, mindre för mindre”.
30. Europaparlamentet betonar behovet av en utökad roll för parlamentet under granskningen och styrningen av EU:s alla externa instrument, däribland instrumentet för stöd inför anslutningen för 2021–2027 (IPA III). Instrumentet som bidrar till stabilitet och fred har en viktig roll, särskilt när det gäller att främja fred och stabilitet runt om i världen. Parlamentet förväntar sig att instrumenten, inbegripet den europeiska fredsfaciliteten, för perioden efter 2020 antas i god tid, så att onödiga luckor i finansieringen kan undvikas.
31. Europaparlamentet anser att konfliktförebyggande, fredsbyggande och medling samt fredliga lösningar på utdragna konflikter, i synnerhet i EU:s omedelbara grannskap, bör prioriteras under de kommande åren. Parlamentet understryker att denna strategi skulle ge stort europeiskt mervärde på det politiska, sociala, ekonomiska och säkerhetsmässiga planet. Parlamentet påminner om att åtgärder för förebyggande av och medling i konflikter hjälper till att stärka EU:s närvaro och trovärdighet på den internationella arenan och att dessa åtgärder måste vara kopplade till en helhetsstrategi som förenar

säkerhet, diplomati och utveckling. Parlamentet påminner om att det finns ett behov av att etablera Europeiska unionen som en inflytelserik global aktör och att investera i konfliktförebyggande och medling. EU uppmanas att ytterligare prioritera konfliktförebyggande och medling. Parlamentet framhåller sitt värdefulla bidrag inom konfliktlösning och medling, dialog och främjande av värdena demokrati, rättsstatlighet och respekt för minoriteters rättigheter och de grundläggande rättigheterna, särskilt i länderna på västra Balkan, inom det östliga partnerskapet och i det södra grannskapet, och efterlyser en vidareutveckling av det interinstitutionella medlingssamarbetet. Parlamentet välkomnar EU:s allt större roll i konfliktlösning och förtroendeskapande inom ramen för eller till stöd för befintliga överenskomna förhandlingsformat och principer.

32. Europaparlamentet påminner om vikten av en stark europeisk grannskapspolitik, enligt vilken EU åtar sig att arbeta för gemensamma samhällliga, politiska och ekonomiska intressen tillsammans med partnerländer i öst och syd. Parlamentet understryker den strategiska roll som unionen kan spela genom den europeiska grannskapspolitiken för att stärka motståndskraften hos EU:s partner som en central prioritering för att ta itu med de hot och påtryckningar som de utsätts för. Parlamentet konstaterar att för att Europeiska unionen ska vara en stark global aktör måste EU vara en relevant aktör i grannskapet.
33. Europaparlamentet påminner om att moderna demokratier kräver fullt fungerande lagstiftande organ, och understryker i detta sammanhang vikten av att stödja parlamentens arbete på både västra Balkan och i grannskapet.
34. Europaparlamentet erkänner betydelsen av det östliga grannskapets stabilitet för unionens egen stabilitet och EU:s potential till förändring för angränsande regioner och länder. Parlamentet upprepar sitt stöd för det östliga partnerskapet, som firade sitt 10-årsjubileum 2019. Parlamentet betonar dock att för att det östliga partnerskapet ska bli mer framgångsrikt, behövs nya initiativ och åtaganden från båda sidor (dvs. både från EU och dess partner). Parlamentet uppmanar utvecklingen av ännu närmare förbindelser med det östliga partnerskapet, däribland riktade strategier för Ukraina, Georgien och Moldavien, och vikten av att ta hänsyn till idéer som den så kallade triostrategin 2030 och sådana idéer som kommer från de mest utvecklade länderna inom det östliga partnerskapet. Parlamentet betonar att en sådan strategi bör bygga på principen om ”mer för mer” och ”mindre för mindre” som leds av EU-institutionerna och koalitionen av likasinnade EU-medlemsstater, den så kallade europeiska trion, med fokus på konkreta projekt och program för att följa bästa praxis från Berlinprocessen och integrationen av det europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Parlamentet anser att en framgångsrik omvandling i länderna i det östliga partnerskapet, särskilt de länder som är associerade med EU – Ukraina, Moldavien och Georgien – även kan ge positiva resultat, som också skulle kunna ha ett inflytande på samhället i grannlandet Ryssland.
35. Europaparlamentet erinrar om och påpekar att samarbetet med länderna i det östliga partnerskapet och andra länder i EU:s grannskap bör vara en prioriterad fråga för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken på grund av EU:s väsentliga intresse för dessa länders utveckling och demokratisering. Parlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att fortsätta stärka de ekonomiska förbindelserna och konnektiviteten, använda handels- och associeringsavtal, ge tillträde till den inre

marknaden och fördjupa de direkta mellanmännsliga kontakterna, bland annat genom viseringslättnader och viseringsliberalisering när alla krav är uppfyllda. Parlamentet betonar att ovanstående skulle kunna fungera som incitament för att främja demokratiska reformer och antagandet av europeiska bestämmelser och normer.

36. Europaparlamentet bekräftar återigen EU:s engagemang för att stödja Ukrainas och alla andra östliga partnerländers suveränitet, territoriella integritet och politiska oberoende inom deras internationellt erkända gränser, i enlighet med folkrätten och internationella normer och principer, för att öka stödet till konfliktdrabbade invånare, internflyktingar och andra flyktingar och motverka tredjeländers, särskilt Rysslands, försök till destabilisering. Parlamentet motsätter sig bestämt våld eller hot om våld vid konfliktlösning, och upprepar sin vision att de pågående konflikterna i alla dessa länder ska lösas i enlighet med folkrättens normer och principer. Parlamentet håller fortfarande fast vid linjen att inte erkänna den olagliga annekteringen av Krim. Parlamentet understryker med kraft vikten av en proaktiv hållning med stöd i folkrätten mot utdragna konflikter i det östra grannskapet. Parlamentet fördömer dessutom den fortsatta militariseringen i de georgiska ockuperade territorierna Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien och uppmanar Ryssland att fullgöra sina skyldigheter enligt folkrätten. Parlamentet understryker att även om tio år gått sedan de ryska aggressionshandlingarna i Georgien upphörde och det efterföljande eldupphöret förhandlades fram av EU, så agerar ryssarna fortfarande på ett sätt som uppenbart kränker en del av deras egna bestämmelser, och att gränsuppbyggnaden fortfarande pågår. Parlamentet efterlyser en förstärkning av mandatet för Europeiska unionens övervakningsuppdrag i Georgien (EUMM) och en ökad synlighet för detta uppdrag. Parlamentet uppmanar med kraft Ryska federationen att som ockupationsmakt fullgöra sina internationella skyldigheter och bevilja EUMM obehindrat tillträde till de ockuperade områdena.
37. Europaparlamentet välkomnar kommissionsordförandens förnyade bekräftelse av det europeiska perspektivet för västra Balkan och betonar sitt engagemang för utvidgningen, som fortsätter att vara ett centralt politikområde och fungerar som EU:s drivkraft. Parlamentet upprepar att EU:s ståndpunkt om utvidgningen måste vara ambitiös och trovärdig.
38. Europaparlamentet efterlyser en trovärdig utvidgningsstrategi för EU på västra Balkan, som har sin grund i stränga och rättvisa villkor i enlighet med tillämpningen av Köpenhamnskriterierna, och som fortfarande av utrikespolitiska skäl är ett viktigt verktyg för att främja säkerheten eftersom den ökar motståndskraften för länder i en region av strategisk betydelse för EU.
39. Europaparlamentet upprepar, frånsett den övergripande gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, att målen för EU:s politik gentemot länderna på västra Balkan är att leda dem mot anslutning. Parlamentet betonar att denna utvidgningsprocess är meritbaserad och avhängig av ländernas respekt för Köpenhamnskriterierna, demokratins principer, respekten för de grundläggande friheterna och de mänskliga rättigheterna samt minoriteters rättigheter, iakttagandet av rättsstatsprincipen och de resultat de enskilt uppnått för att uppfylla de fastställda kriterierna.

40. Europaparlamentet understryker vikten av en pågående reformprocess som är kopplad till den omvälvande effekten på kandidatländerna. Parlamentet förblir fast beslutet att stödja EU-inriktade reformer och projekt, särskilt de som fokuserar på en ytterligare förstärkning av rättsstat och god samhällsstyrning, skyddar de grundläggande rättigheterna och främjar försoning, goda grannförbindelser och regionalt samarbete. Parlamentet beklagar att processen har mattats av.

En förstärkning av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken för att motverka globala hot

41. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av EU:s och medlemsstaternas förmåga att agera självständigt på säkerhets- och försvarsområdet. Parlamentet betonar att effektiva och nära partnerskap med partnerorganisationer som FN eller Nato, samt andra internationella institutioner såsom Afrikanska unionen och OSSE, är viktigare än någonsin. Parlamentet betonar att Nato är EU:s viktigaste säkerhetspartner. Parlamentet betonar vikten av ett nära samarbete med Nato i alla försvarsrelaterade frågor och för att ta itu med säkerhetsutmaningar som EU och dess grannskap står inför, särskilt de som rör motverkandet av hybridhot.
42. Europaparlamentet välkomnar EU:s insatser för att stärka EU:s säkerhet och försvar för att bättre skydda unionen och dess medborgare och bidra till fred och stabilitet i och utanför grannskapet i enlighet med EU:s och Natos gemensamma förklaring om samarbete av den 10 juli 2018.
43. Europaparlamentet framhåller Natos roll som en viktig grundpelare för Europas säkerhet och välkomnar Natos pågående utvidgning, vilken bidrar till stabilitet och välbefinnande i Europa.
44. Europaparlamentet anser att omröstning med kvalificerad majoritet skulle göra EU:s utrikes- och säkerhetspolitik mer effektiv och påskynda beslutsprocessen. Parlamentet uppmanar rådet att regelbundet använda omröstning med kvalificerad majoritet i de fall som avses i artikel 31.2 i EU-fördraget och uppmanar rådet att anamma detta initiativ genom att tillämpa övergångsklausulen i artikel 31.3 i EU-fördraget. Rådet uppmanas att överväga att utvidga omröstning med kvalificerad majoritet så att den även omfattar andra delar av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.
45. Europaparlamentet välkomnar en europeisk diskussion om nya format, såsom ett europeiskt säkerhetsråd i heltäckande dialog och fullständigt samarbete med medlemsstaterna, och om resurser för en närmare samordning inom EU och med internationella organ, i syfte att förbättra beslutsprocessen och effektiviteten i det mellanstatliga samarbetet på säkerhetsområdet.
46. Europaparlamentet välkomnar beslutet av kommissionens ordförande att inom en femårsperiod skapa en verklig och operativ europeisk försvarsunion, och efterlyser öppna diskussioner med parlamentet och medlemsstaterna om inrättandet av en försvarsunion. Parlamentet anser i detta sammanhang att EU på bästa sätt bör utnyttja befintliga mekanismer och instrument, såsom permanent strukturerat samarbete (Pesco), militär rörlighet och Europeiska försvarsfonden, i syfte att förbättra den nationella och europeiska kapaciteten och stödja den europeiska försvarsindustrins effektivitet.

Parlamentet begär att det inrättas en mekanism för parlamentarisk demokratisk kontroll av alla nya instrument på försvarsområdet.

47. Europaparlamentet understryker behovet av att säkerställa en kontinuerlig utvärdering av det permanenta strukturerade samarbetet och Europeiska försvarsfonden och hur de kan bidra till målen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, att säkerställa tillräckliga resurser i linje med åtagandena inom det permanenta strukturerade samarbetet och att genomföra EU:s beslut på ett effektivt och enhetligt sätt, bland annat genom en mer integrerad europeisk försvarsteknisk och försvarsindustriell bas, på ett sätt som garanterar att unionen förblir öppen för samarbete.
48. Europaparlamentet påminner om att artikel 20.2 i EU-fördraget, som innehåller bestämmelser om fördjupat samarbete, erbjuder ytterligare möjligheter för medlemsstater att gå vidare med den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och att den därför också bör utnyttjas.
49. Europaparlamentet påminner om att klimatförändringarna påverkar alla aspekter av människors liv och att de bland annat ökar risken för konflikter och våld. Parlamentet betonar att klimatsäkerhetsfrågor och viljan att säkra upprätthållandet av en internationell miljöförvaltning bör införlivas i EU:s utrikespolitik.
50. Europaparlamentet understryker att EU bör utveckla en kapacitet för att övervaka riskerna med klimatförändringarna, något som bör inbegripa politik som rör konfliktkänslighet och förebyggande av kriser. Parlamentet erkänner i detta sammanhang att en sammankoppling mellan klimatanpassning och fredsbyggande åtgärder stärker förebyggandet av konflikter. Parlamentet understryker behovet av att utveckla en omfattande och föregripande strategi när det gäller klimatförändringar. EU och medlemsstaterna uppmanas att agera med hög ambitionsnivå vid den internationella klimatkonferensen och att genomföra sina skyldigheter. Parlamentet betonar värdet av klimatdiplomati i detta avseende.
51. Europaparlamentet understryker behovet av att utveckla en omfattande strategi när det gäller klimatförändringar och säkerhet i överensstämmelse med målen för hållbar utveckling, särskilt mål 13 och mål 16, för att säkerställa ett rättvist och tillräckligt flöde av klimatfinansiering inom ramen för Parisavtalet och att, såsom inom ramen för det befintliga instrumentet som bidrar till stabilitet och fred och det förestående NDICI, avsätta mer finansiering till sådana åtgärder.
52. Europaparlamentet understryker Arktis växande geopolitiska betydelse och dess inverkan på säkerhetssituationen både i EU och globalt. EU uppmanas med kraft att arbeta för en mer sammanhållen intern och extern EU-politik, en strategi för Arktis och en konkret handlingsplan för EU:s engagemang i Arktis som även beaktar den säkerhetsmässiga och geostrategiska aspekten. Parlamentet noterar EU:s förmåga att bidra till att lösa potentiella säkerhetsutmaningar och geostrategiska utmaningar.
53. Europaparlamentet efterlyser ett starkare stöd till EU:s strategi för sjöfartsskydd eftersom fri sjöfart utgör en allt större utmaning både internationellt och i grannskapet. Parlamentet insisterar på att fri sjöfart alltid måste respekteras och att åtgärderna måste vara inriktade på nedtrappning och förebyggande av väpnade konflikter och militära incidenter.

54. Parlamentet beklagar att spänningarna ökar och kränkningarna av havsrätten och den internationella sjörätten fortsätter i många av världens viktigaste omstridda havsområden, såsom i Sydkinesiska havet, Hormuzsundet, Adenviken och Guineabukten. Parlamentet påminner om den instabila situationen i Azovska sjön. Parlamentet konstaterar att många av dessa spänningar är geopolitiska.
55. Europaparlamentet uppmanar EU att vidta aktiva åtgärder och att överväga restriktiva åtgärder som svar på allvarliga brott mot den fria sjöfarten och internationell sjörätt.
56. Europaparlamentet påminner om att ändamålsenliga internationella vapenkontroll-, nedrustnings- och icke-spridningsordningar är en hörnsten för den globala och europeiska säkerheten. Parlamentet noterar att oansvariga vapenöverföringar till tredjeländer undergräver och försvagar den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, särskilt EU:s insatser för fred, stabilitet och hållbar utveckling. Parlamentet efterlyser en strikt efterlevnad av de åtta kriterier som anges i rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp om kontrollen av vapenexport⁴ och efterlyser i samband med det en mekanism för övervakning och kontroll på EU-nivå. Parlamentet framhåller behovet av en försvarsindustri som använder skattemedlen på ett effektivt och ändamålsenligt sätt samt av att EU främjar en mer integrerad inre marknad för försvarsmateriel och en samordnad politik för stöd till forskning och utveckling på försvarsområdet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra multilateral kärnvapenedrustning till en prioritering för unionens utrikes- och säkerhetspolitik. Parlamentet anser att EU måste fortsätta sina ansträngningar för att hålla kärnteknikavtalet med Iran vid liv. Parlamentet uppmanar med kraft vice ordföranden/den höga representanten att använda alla tillgängliga politiska och diplomatiska medel för att skydda den gemensamma övergripande handlingsplanen och det nya fördraget om minskning av strategiska vapen (nya Start-avtalet) och att inleda en konsekvent och trovärdig strategi för multilaterala förhandlingar om regionala åtgärder för nedtrappning och förtroendeskapande i Persiska viken, med deltagande av alla aktörer i regionen. Parlamentet betonar att EU:s förmåga till diplomatiska kontakter med alla berörda aktörer är en stark tillgång som fullt ut bör utnyttjas i detta syfte.
57. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna med kraft att till fullo följa rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp om kontrollen av vapenexport, att strikt införa sina åtaganden från denna gemensamma ståndpunkt, i synnerhet kriterium fyra om regional fred, säkerhet och stabilitet i fråga om deras vapenexport till Turkiet, och att införa ett vapenembargo mot Turkiet till följd av landets olagliga invasion av norra Syrien och olagliga handlingar i östra Medelhavet, särskilt landets invasion av Republiken Cyperns exklusiva ekonomiska zon och territorialvatten. Parlamentet framhåller på nytt sin ståndpunkt att den gemensamma ståndpunkten 2008/944/Gusp måste ses över och uppdateras så att kriterier tillämpas och genomförs strikt och att en mekanism för sanktioner måste inrättas. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att behandla detta ärende som en prioritering.
58. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att främja en flerdimensionell strategi för biregionalt samarbete med Latinamerika och Västindien på säkerhets- och försvarsområdet, att förespråka ett gemensamt försvar av den multilaterala ordningen, ett stärkt samarbete i kampen mot terrorism och organiserad

⁴ EUT L 335, 13.12.2008, s. 99.

brottslighet och i kampen mot klimatförändringarna och deras konsekvenser för den sociala, politiska och ekonomiska stabiliteten, samt att främja dialog som ett verktyg för att finna och komma överens om fredliga lösningar till de politiska tvister vi ser idag.

59. Europaparlamentet efterlyser att man ska undersöka möjligheten att skapa ett nytt forum för multilateralt samarbete mellan västallierade, dvs. EU, USA, Japan, Kanada, Sydkorea, Australien och Nya Zeeland, som utgår från erfarenheterna från samordningskommittén för multilaterala strategiska exportkontroller. Parlamentet betonar att det nya forumet bör ansvara för att övervaka och kontrollera export av teknik, handelsflöden och känsliga investeringar till länder som inger betänkligheter.
60. Europaparlamentet betonar att en förstärkning av de omfattande förbindelserna med Öst- och Sydostasien är av avgörande betydelse för EU:s regelbaserade, övergripande och hållbara strategi för konnektivitet och vice versa. Parlamentet framhåller därför hållbarhet, en regelbaserad metod och den fleråriga budgetramen som ett avgörande instrument.
61. Europaparlamentet noterar den militära upptrappningen i regionen och uppmanar alla berörda parter att respektera rätten till fri sjöfart, att lösa meningsskiljaktigheter med fredliga medel och att avhålla sig från ensidiga åtgärder för att ändra status quo, inbegripet i Öst- och Syd kinesiska havet och Taiwansundet. Parlamentet uttrycker oro över att utländsk inblandning från autokratiska regimer i form av desinformation och it-angrepp i de förestående allmänna valen hotar asiatiska demokratier och den regionala stabiliteten. Parlamentet upprepar sitt stöd för att Taiwan på ett meningsfullt sätt ska kunna delta i internationella organisationer, mekanismer och verksamheter.
62. Europaparlamentet betonar att kommissionen bör integrera en strategi för it-säkerhet i EU:s digitaliseringsarbete och främja initiativet i alla medlemsstater som ett led i ett starkt politiskt och ekonomiskt åtagande för digital innovation.
63. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera sina ansträngningar i fråga om att bemöta de hot som kallas it- och hybridhot och vilka är en följd av kombinationer av tvetydiga hållningar, genom att stärka EU:s och medlemsstaternas it-försvarsmekanismer och motståndskraft mot hybridhot genom att bygga upp kritiska infrastrukturer som står emot it-angrepp. Parlamentet begär i detta avseende att omfattande gemensamma resurser och metoder tas fram för att analysera risker och sårbarhet. Parlamentet betonar att samordningen behöver bli bättre för att kunna klara av dessa utmaningar på ett effektivt sätt. Parlamentet påminner om att strategisk kommunikation och offentlig diplomati bör stärka EU:s geopolitiska inflytande och anseende i världen och skydda EU:s intressen.
64. Europaparlamentet betonar att utländsk inblandning i EU:s angelägenheter utgör en stor risk för EU:s säkerhet och stabilitet. Parlamentet uttrycker sitt starka stöd för att främja Europeiska unionens strategiska kommunikationsförmåga. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang ytterligare stöd till de tre arbetsgrupperna för strategisk kommunikation (östra, södra och västra Balkan). Parlamentet efterlyser större stöd till Europeiska utrikestjänstens avdelning för strategisk kommunikation, eftersom den spelar en avgörande roll när den omvandlas till en fullvärdig enhet inom utrikestjänsten med

ansvar för de östra och södra grannskapen, med tillräcklig personal och adekvat budget, eventuellt genom en ny budgetpost för detta ändamål.

65. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna till kapacitetsförstärkning och uppmanan till samarbete och informationsutbyte för att inte statliga och icke-statliga aktörer ska utöva fientligt inflytande på EU:s och medlemsstaternas beslutsfattande. Parlamentet anser att en förbättrad strategisk kommunikationsförmåga från EU:s sida skulle kunna bidra till detta mål.
66. Europaparlamentet betonar att inblandning i val är en del av en bredare hybridkrigföringsstrategi och att en motreaktion därför förblir en central säkerhets- och utrikespolitisk angelägenhet. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, kommissionen och medlemsstaterna att ta fram en övergripande strategi i kampen mot utländsk valinblandning och desinformation i nationella och europeiska demokratiska processer, däribland sådan som kommer från den statsunderstödda ryska propagandan.
67. Europaparlamentet konstaterar att Ryssland är den mest omedelbara källan till hybridhot och konventionella säkerhetshot mot EU och dess medlemsstater och att landet aktivt strävar efter att underminera Europas enighet, oberoende, universella värden och internationella normer. Samtidigt som man inte kan förvänta sig att den aggressiva politiken kommer att förändras under den nuvarande ledningen i Moskva är det möjligt att det sker en positiv förändring till ett mer demokratiskt land av europeiskt snitt i en mer avlägsen framtid. Parlamentet efterlyser därför ökade insatser för att stärka motståndskraften i EU och dess medlemsstater och för att skapa en långsiktig EU-strategi gentemot Ryssland, som utgår från tre pelare: avskräckning, uppdämning och förändring.
68. Europaparlamentet uppmanar rådet att komplettera EU:s verktygslåda för mänskliga rättigheter och utrikespolitik med ett globalt sanktionssystem i stil med Magnitskijlagen för att stärka den som redan finns genom att möjliggöra frysning av tillgångar och viseringsförbud för personer som är inblandade i allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
69. Europaparlamentet betonar behovet av att dra nytta av EU:s konkurrensfördelar så att EU snabbt kan få en strategisk ställning i den internationella kapplöpningen om ny teknik, information, försvar, industrin för förnybar energi, utbyggnaden av 5G, ekosystemet för det gemensamma företaget för ett europeiskt högpresterande datorsystem (EuroHPC) och EU:s oberoende, tillförlitliga och kostnadseffektiva tillgång till rymden, i syfte att förhindra att EU blir beroende av it- och teknikjättar i tredjeländer. Parlamentet betonar att utvecklingen av tillförlitlig teknik för artificiell intelligens är avgörande för att säkerställa EU:s strategiska oberoende, i synnerhet när det gäller beslutsfattande och kapacitet. Unionen uppmanas därför att stödja och utöka sina investeringar på området.
70. Europaparlamentet erkänner att civila och militära uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, vilka bör förfoga över de mänskliga och materiella resurser som krävs, spelar en mycket viktig roll för att upprätthålla fred, förebygga konflikter, stärka den internationella säkerheten och stärka den europeiska identiteten och EU:s strategiska oberoende. Parlamentet beklagar dock att effektiviteten

för dessa uppdrag och insatser inom ramen för GSFP äventyras av ihållande strukturella svagheter, stora skillnader mellan medlemsstaters bidrag och begränsningarna i deras mandat.

71. Europaparlamentet anser att EU ännu inte har utnyttjat sina stora resurser på GSFP-området på ett lämpligt sätt. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera sina insatser på området för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, i syfte att göra de civila och militära GSFP-uppdragen mer robusta, förbättra deras operativa kapacitet genom ökad flexibilitet, öka effektiviteten och ändamålsenligheten på plats och göra deras mandat mer omfattande, enklare och tydligare. Parlamentet anser att nya instrument såsom den europeiska fredsfaciliteten skulle kunna öka solidariteten och bördefördelningen mellan medlemsstaterna i fråga om bidrag till GSFP-insatser och mer allmänt skulle kunna bidra till att öka effektiviteten i EU:s yttre åtgärder.
72. Europaparlamentet påminner om att det är ytterst viktigt med en inkluderande strategi för att arbetet med förebyggande, lindring och lösning av konflikter ska vara effektivt på lång sikt, och påminner om de allt större framgångarna i konfliktlösning där jämn könsfördelning och jämställdhet respekteras i processen. Parlamentet efterlyser en ökning av antalet kvinnor bland deltagare och på chefstjänster i sådana uppdrag, även vid beslutsfattande och förhandlingar. Parlamentet betonar att ett jämställdhetsperspektiv bör integreras mer systematiskt i GSFP-uppdrag och GSFP-insatser och att det aktivt ska medverka till genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet och dess uppföljningsresolutioner om kvinnor, fred och säkerhet och FN:s säkerhetsråds resolution 2250 (2015) om ungdomar, fred och säkerhet. Därför uppmanas kommissionen att säkerställa att kvinnor, ungdomar, människorättsförsvare samt religiösa, etniska och andra minoriteter strukturellt inkluderas i all verksamhet som rör konflikthantering.
73. Europaparlamentet efterlyser en effektiv integrering av jämställdhet och minoriteters rättigheter i de strategiska och operativa aspekterna av EU:s yttre åtgärder, vilket skulle kunna inbegripa riktad programplanering i det nya finansieringsinstrumentet NDICI. Parlamentet välkomnar åtagandet från den tillträdande vice ordföranden/höga representanten att nå målet att det ska finnas 40 % kvinnor i ledande befattning och som delegationschefer innan hans mandat löper ut. I detta sammanhang skulle parlamentet vilja få regelbundna uppdateringar från utrikestjänsten om läget i genomförandet av det åtagandet.
74. Europaparlamentet betonar att terroristhotet kvarstår både i och utanför Europa. Parlamentet är av den bestämda uppfattningen att kampen mot terrorism bör förbli en prioritering för EU under de kommande åren. Parlamentet uppmanar den nya kommissionen att lägga fram en EU-handlingsplan mot terrorism.
75. Europaparlamentet framhåller vikten av att stärka och säkerställa underrättelsesamarbetet i EU, med tanke på att terrorismen utgör ett hot mot våra europeiska kärnvärden och vår säkerhet och kräver en flerdimensionell strategi som omfattar gränsmyndigheterna, polismyndigheterna, de rättsliga myndigheterna och underrättelsemyndigheterna i alla medlemsstater samt i tredjeländer.

-
- ◦

76. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till ordföranden för Europeiska rådet, rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt till medlemsstaterna.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	4.12.2019						
Slutomröstning: resultat	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 60%;">+:</td> <td style="text-align: right;">47</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">12</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">4</td> </tr> </table>	+:	47	–:	12	0:	4
+:	47						
–:	12						
0:	4						
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Traian Băsescu, Phil Bennion, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Gina Dowding, Tanja Fajon, Michael Gahler, Kinga Gál, Giorgos Georgiou, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Nathalie Loiseau, Jaak Madison, Claudiu Manda, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Javier Nart, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Radosław Sikorski, Sergei Stanishev, Hermann Tertsch, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Irina Von Wiese, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima						
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Andrea Bocskor, Andrea Cozzolino, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Jytte Guteland, Andrzej Halicki, Martin Horwood, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Juozas Olekas, Kris Peeters, Mick Wallace, Javier Zarzalejos, Bernhard Zimniok						
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 209.7)	Gilles Lebreton, Geoffrey Van Orden						

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

47	+
NI	Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Andrea Boeskor, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Michael Gahler, Kinga Gál, Andrzej Halicki, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Kris Peeters, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Javier Zarzalejos
RENEW	Phil Bennion, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Martin Horwood, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, Irina Von Wiese
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Andrea Cozzolino, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Jytte Guteland, Claudiu Manda, Sven Mikser, Juozas Olekas, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos
VERTS/ALE	Gina Dowding, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Viola Von Cramon-Taubadel

12	-
ECR	Hermann Tertsch, Geoffrey Van Orden, Charlie Weimers
GUE/NGL	Giorgos Georgiou, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace
ID	Susanna Ceccardi, Gilles Lebreton, Jaak Madison, Thierry Mariani, Bernhard Zimniok

4	0
ECR	Jacek Saryusz-Wolski, Witold Jan Waszczykowski
NI	Fabio Massimo Castaldo
S&D	Sergei Stanishev

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster